

متن پرسش

با سلام و عرض ارادت. بنده حدود ۴-۵ ماه است که به واسطه راهنمایی‌های دوستی و با کمک فایل‌های صوتی جناب‌عالی بطور عمیق‌تر از گذشته با دین و تفکر درباره معارف آن آشنا شده‌ام. از قرار گرفتن در این مسیر بسیار خشنودم. مشکل اینجاست که تفکر درباره قیامت و نزدیک بودن مرگ موجب شده که من به نوعی بی‌انگیزگی درباره زندگی دنیا برسم. گاهی دچار احساس پوچی می‌شوم. از زندگی ام و نعمت‌های فراوانی که خداوند به من عطا فرموده لذت نمی‌برم و در عمق وجودم احساس غم دارم. پس از تلاش بسیار برای ادامه تحصیل در رشته مورد علاقه ام (طب سنتی) پذیرفته شدم. ولی اکنون که زمان شروع درس و مطالعات گسترده است انگیزه ام را از دست داده‌ام. همه چیز برایم رنگ باخته. فکر می‌کنم صرف این همه وقت و انرژی برای آموختن در مورد جسمی که فانی است بیهوده است... شاید باید وقتم را صرف آموختن معارف دیگری کنم... لطفا راهنمایی فرمایید تا از ناامیدی نجات پیدا کنم. با تشکر فراوان

متن پاسخ

باسمه‌تعالی: سلام‌علیکم: در این‌که باید وقت خود را صرف معارف الهی کنید حرفی نیست ولی در همان راستا برای تعالی در قیامت و آبادکردن قیامت باید راه‌های خدمت به خلق را نیز در پیش بگیرید و فکر می‌کنم این رشته‌ای که می‌فرمایید یکی از راه‌های خوب خدمت به خلق است تا حق، خود را بر شما بنمایاند. موفق باشید